

ческа и епископска. Най-напредъ е учредена діаконска-да степень. Тъй като у първи-тъ Христіане въ Іерусалимъ было всичко общо, то на апостоли-тъ като представители на тъзи църковж освѣнъ гореказани-тъ длъжности лежала на тѣхъ още и тъзи длъжностъ да управляватъ и общественый-тъ имотъ; нъ апостоли-тъ, като были заети повече-то съ проповѣдъ, принудени били да ся отрекътъ отъ тъзи длъжностъ. Заради туй тъ прѣложили на общинж-тж да избере из помежду си седемъ благонадеждни и благочестивы мажие. Община-та избрала тъзи лица и гы представила на апостоли-тъ. Апостоли-тъ ся помолили Богу, възложили на тѣхъ рѣ-це-тъ си и ги посвятили за служеніе на църквж-тж. На новопосвяченни-тъ дадено было име *діакони*. Главна-та тѣхна длъжностъ състояла въ това, че тѣ управляемали само църковный-тъ имотъ и са грижили за бѣдни-тъ болни-тъ и пр., нъ да проповѣдватъ Слово-то Божіе никога не ся е считало, нито даже сега ся счита за тѣхна сѫществена длъжностъ, а прислужваніе-то имъ при тайнства-та е само спомагателно, а не извършително.

Размножаваніе-то на вѣрующи-тѣ въ Іерусалимъ накарало апостоли-тѣ да си изберятъ нови помощници, кои-то бы имъ спомагали при управлени-то на църквж-тж, като възложили на тѣхъ апостоли-тѣ рѣце-тѣ си. Новопосвященни-тѣ ся нарекли *пресвитери* (старци, пастири, слуги Христови и строители на Божественни-тѣ тайни). Тѣ получили власть да поучаватъ народа, да извършватъ тайнства-та и были най-сетнѣ допустнати да учавствуватъ въ общи-тѣ дѣла на църквж-тж, както ся вижда отъ туй, че тѣ съ присѫтствуваали на първый-тъ Іерусалимски съборъ.

Христіански-тѣ общества тъй много скоро ся размножили и увеличили, що-то апостоли-тѣ нѣмали възможность да рѣкополагатъ самички навреть презите-ри; заради туй тѣ учредили въ църквж-тж новъ чинъ